

man sørger for at lave madordninger, hvor alle børn kan være med, også økonomisk set, hvis de og familien ønsker det, ligesom man kan tage madpakken med, hvis man helst vil det, måske fordi man er allergiker, eller måske bare fordi man er kræsen.

I Venstre afviser vi altså forslaget. Det er en god idé med madordninger, men de skal ikke betales af det offentlige.

Sandy Brinck (S):

30 pct. af danske børn er overvægtige, hvilket er et sundhedsmæssigt problem. Undersøgelser viser også, at særlig skolebørn ofte springer et måltid over, som så i mange tilfælde erstattes af fede mellemmåltider. Vi hører ofte fra skolelærere og pædagoger om mange børn, der møder uden at have spist morgenmad. Børns ernæring er altså et problem. Fejlnæring giver vanskeligheder for børns indlærings- og udviklingsmuligheder generelt.

Ansvaret for mad til børn er forældrenes. Men problemet har i dag et omfang og nogle konsekvenser, som gør det til et generelt samfundsmæssigt anliggende. Det samfundsmæssige ansvar kommer ikke mindst ind i en socialpolitisk sammenhæng. Det må ikke forbigå vores opmærksomhed, at problemet med dårligt ernærede børn har en markant social slagside. Børn fra dårligt stillede familier er dårligere ernæret. Derfor har intentionerne i dette forslag en tæt sammenhæng med alles udtrykte ønske om at bryde den negative sociale arv, og de intentioner støtter vi.

Vi havde også diskussionen, da regeringen ønskede at give mulighed for at tilbyde madordninger i daginstitutioner uden at skele til, at nogle familier ville have svært ved at betale prisen. Vi stillede dengang fra socialdemokratisk side et ændringsforslag, der gjorde madordninger gratis for de børn, hvis familier også fik gratis pasning på baggrund af deres økonomiske situation. Men det ville regeringen ikke være med til, og det var til trods for, at det kun koster sølle 10 mio. kr. Det må have været en principssag for regeringen ikke at rette op på den sociale skævrindning.

Det kunne selvfølgelig være interessant i dagens debat at få at vide, hvordan det egentlig er gået efter lovændringen. Har ministeren en fornemmelse af, hvor mange daginstitutioner der på baggrund af lovændringen nu tilbyder mad? Min fornemmelse er nemlig, at det mange steder

er kropumuligt, fordi man ikke har faciliteterne til det.

Kl. 14.15

Vi skal derfor være de første til at beklage, at regeringen fjernede den forsøgspulje til gratis mad i skoler og daginstitutioner, som den tidligere SR-regering lavede sammen med bl.a. forslagsstillerne SF. Puljen kunne jo netop bruges til at gøre det muligt på skoler og i daginstitutioner at have madordninger. Socialdemokraterne har også siden fremsat forslag her i Folketinget om at genoprette forsøgspuljen, desværre uden at opnå flertal for forslaget.

En side af denne sag er den socialpolitiske side med fokus på børn, som er fejlnærede, som oftest på baggrund af deres sociale situation. En anden side er den lettelse, det vil være i mange familier, hvis man ikke skal smøre de sædvanlige flade klemmer, men derimod kunne vide, at børnene fik et godt og sundt måltid i henholdsvis daginstitution eller skole.

Hvor mange voksne har i dag egentlig en madpakke med? Ganske mange af os køber vores frokost i kantinen på arbejdspladsen. Det er lettere, det er mere lækkert. Hvorfor skulle børnene så ikke kunne?

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige i intentionerne i forslaget. Jeg vil gerne tilkendegive, at vi har en holdning til og en forståelse for, at budskabet om sund ernæring er vigtigt, og vi er også tilhængere af det økologisk princip.

Gode madvaner giver sunde børn, men det er ikke nok kun at tænke i mad, vi skal også tænke på, at børn skal have motion. Det er lige så vigtig en ting.

Desværre er mange børn i dag overvægtige. De har dårlige madvaner, og de bevæger sig alt for lidt. Nye undersøgelser fra Sverige og Storbritannien viser, at børnenes stillesiddende liv øger risikoen for, at de bliver overvægtige allerede i en meget tidlig alder. Der kommer simpelt hen mere energi ind i form af usund mad, end de forbruger. Det er en trist kendsgerning, og det er en udvikling, der skal vendes. Vi er nødt til at se det her som et meget alvorligt problem.

Alle har et ansvar for, at børn trives i hjemmet, men også i daginstitutioner og skoler. Jeg vil dog tillade mig at løfte den moralske pegefinger og sige, at efter vores opfattelse har forældrene det største ansvar. De har et kæmpe ansvar. Jeg ved godt, at forældre ikke kan kontrollere, hvad børnene spiser i børnehaver eller sko-